

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2002/20/EF

2006/EØS/30/18

av 7. mars 2002

om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet)(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

rettigheter og framgangsmåter som er objektive, sikrer innsyn og likebehandling og er rimelige.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Utfallet av den offentlige høringen om gjennomgåelsen i 1999 av rammereglene for elektronisk kommunikasjon, slik det gjengis i kommisjonsmelding av 26. april 2000, og konklusjonene Kommissjonen trakk i sine meldinger om femte og sjette rapport om gjennomføringen av regelverket for telekommunikasjonssektoren, har bekreftet at det er behov for mer harmoniserte og mindre tyngende regler for markedsadgangen for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester i hele Fellesskapet.
- 2) En tilnærming mellom ulike elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og den teknologien de bygger på krever at det innføres en tillatelsesordning som omfatter alle sammenlignbare tjenester på en ensartet måte, uansett hvilken teknologi som anvendes.
- 3) Målet med dette direktiv er å opprette en rettslig ramme for å sikre adgangen til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, med forbehold bare for vilkårene fastsatt i dette direktiv og eventuelle begrensninger i samsvar med traktatens artikkel 46 nr. 1, særlig tiltak med hensyn til offentlig orden, offentlig sikkerhet og folkehelse.
- 4) Dette direktiv omfatter tillatelse for alle elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, uansett om de tilbyr allmennheten eller ikke. Dette er viktig for å sikre at begge kategorier tilbydere kan ha fordel av vilkår,

- 5) Dette direktiv får anvendelse bare på tildeling av rettigheter til bruk av radiofrekvenser dersom slik bruk omfatter tilbud av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, vanligvis mot vederlag. Privat bruk av radioterminalutstyr, basert på en brukers bruk uten enerett av særskilte radiofrekvenser, og ikke knyttet til økonomisk virksomhet, for eksempel radioamatørens bruk av frekvensbånd for privat radio, betraktes ikke som tilbud av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, og omfattes derfor ikke av dette direktiv. Slik bruk er underlagt europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/5/EF av 9. mars 1999 om radioutstyr- og teleterminalutstyr og gjensidig godkjenning av utstyrets samsvar⁽⁴⁾.
- 6) Bestemmelser om fri omsetning av systemer for betinget tilgang og fritt tilbud av beskyttede tjenester basert på slike systemer er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/84/EF av 20. november 1998 om rettsleg vern av tilgangskontrollerte og tilgangskontrollerende tjenester⁽⁵⁾. Tillatelser for slike systemer og tjenester behøver derfor ikke å være omfattet av dette direktiv.
- 7) Tillatelsesordningen for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester bør være så lite tyngende som mulig for å fremme utviklingen av nye elektroniske kommunikasjonstjenester og felleseuropeiske kommunikasjonsnett og -tjenester, og for å gi tjenestetilbydere og forbrukere mulighet til å utnytte stordriftsfordelene i det indre marked.
- 8) Disse mål kan best nås ved anvendelse av en generell tillatelse for alle elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester uten at det kreves uttrykkelige vedtak eller forvaltningsmessige beslutninger fra den nasjonale reguleringsmyndighet, og ved at formkravene begrenses til en melding. Dersom medlemsstatene krever at tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester skal gi melding når de innleder sin virksomhet, kan de også

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 11/2004 av 6. februar 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), vedlegg X (Audiovisuelle tjenester) og vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 20 av 22.4.2004, s. 14.

⁽¹⁾ EFT C 365 E av 19.12.2000, s. 230 og EFT C 270 E av 25.9.2001, s. 182.

⁽²⁾ EFT C 123 av 25.4.2001, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 1. mars 2001 (EFT C 277 av 1.10.2001, s. 116), Rådets felles holdning av 17. september 2001 (EFT C 337 av 30.11.2001, s. 18) og europaparlamentsbeslutning av 12. desember 2001 (ennå ikke kunngjort i EFT). Rådsbeslutning av 14. februar 2002.

⁽⁴⁾ EFT L 91 av 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 320 av 28.11.1998, s. 54.

kreve dokumentasjon for at slik melding er gitt, i form av rettslig anerkjent postkvittering eller elektronisk kvittering for mottak av meldingen. Dokumentasjonen bør ikke i noe tilfelle gå ut på eller kreve en forvaltningsmessig beslutning fra den nasjonale reguleringsmyndighet som meldingen må gis til.

- 9) Foretakenes rettigheter og forpliktelser i henhold til generelle tillatelser må uttrykkelig angis i disse tillatelsene for å sikre like vilkår i hele Fellesskapet og for å lette tverrnasjonale forhandlinger om samtrafikk mellom offentlig tilgjengelige kommunikasjonsnett.
- 10) Den generelle tillatelsen gir foretak som tilbyr allmennheten elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, rett til å forhandle om samtrafikk etter vilkårene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF av 7. mars 2002 om tilgang til og samtrafikk mellom elektroniske kommunikasjonsnett og tilhørende ressurser (tilgangsdirektivet)⁽¹⁾. Foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester til andre enn allmennheten, kan forhandle om samtrafikk på kommersielle vilkår.
- 11) Tildeling av særlige rettigheter kan fortsatt være nødvendig for bruk av radiofrekvenser og numre, herunder kortnumre, i nasjonale nummerplaner. Rettigheter til numre kan også tildeles fra en europeisk nummerplan, herunder for eksempel den virtuelle landkoden «3883», som er tildelt medlemsstatene i Den europeiske post- og telekonferanse (CEPT). Disse bruksrettighetene bør ikke begrenses med mindre det er unngåelig på grunn av knapphet på radiofrekvenser og behov for å sikre at slike frekvenser utnyttes på en effektiv måte.
- 12) Dette direktiv berører ikke adgangen til å tildele radiofrekvenser enten direkte til tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester eller til enheter som bruker disse nettene eller tjenestene. Slike enheter kan være tilbydere av innhold for radio- eller fjernsynssendinger. Med forbehold for særlige kriterier og framgangsmåter medlemsstatene har vedtatt for tildeling av rettigheter til bruk av radiofrekvenser til tilbydere av innhold for radio eller fjernsyn, med sikte på å forfølge mål av allmenn interesse i samsvar med fellesskapsretten, bør framgangsmåten for tildeling av radiofrekvenser under enhver omstendighet være objektiv, sikre innsyn og likebehandling og være rimelig. Ifølge Domstolens rettspraksis bør nasjonale begrensninger av rettigheter sikret ved traktatens artikkel 49 være objektivt

begrunnet, være rimelige og ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å nå mål av allmenn interesse fastsatt av medlemsstatene i samsvar med fellesskapsretten. Ansvar for å oppfylle vilkårene knyttet til rettigheten til bruk av en radiofrekvens og relevante vilkår knyttet til den generelle tillatelsen, bør i alle tilfeller ligge hos foretaket som er tildelt rettigheten til bruk av radiofrekvensen.

- 13) Som ledd i framgangsmåten ved søknad om tildeling av rettigheter til bruk av en radiofrekvens kan medlemsstatene kontrollere om søkeren vil være i stand til å oppfylle vilkårene knyttet til slike rettigheter. For dette formål kan søkeren bli anmodet om å gi nødvendige opplysninger for å godtgjøre sin evne til å oppfylle disse vilkårene. Dersom slike opplysninger ikke gis, kan søknaden om rettighet til bruk av en radiofrekvens bli avslått.
- 14) Medlemsstatene er verken forpliktet til eller forhindret fra å tildele rettigheter til bruk av numre fra den nasjonale nummerplanen eller rettigheter til å installere ressurser for andre foretak enn dem som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester.
- 15) Vilråene som kan være knyttet til den generelle tillatelsen og til særlige bruksrettigheter, bør begrenses til det som er strengt nødvendig for å sikre overholdelse av krav og forpliktelser i henhold til fellesskapsretten og nasjonal lovgivning i samsvar med fellesskapsretten.
- 16) For elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester som ikke tilbys allmennheten, bør vilråene være færre og mindre strenge enn det som er rimelig for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester som tilbys allmennheten.
- 17) Særlige forpliktelser som i samsvar med fellesskapsretten pålegges tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester på grunn av deres sterke markedsstilling, som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet)⁽²⁾, bør innføres atskilt fra de rettigheter og forpliktelser som følger av den generelle tillatelsen.
- 18) Den generelle tillatelsen bør inneholde bare vilkår som er særegne for sektoren for elektronisk kommunikasjon. Den bør ikke omfatte vilkår som allerede gjelder i

⁽¹⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

- henhold til annen nasjonal lovgivning som ikke er særegen for sektoren for elektronisk kommunikasjon. Den nasjonale reguleringsmyndighet kan likevel underrette nettoperatører og tjenestetilbydere om annen lovgivning som berører deres virksomhet, for eksempel ved å vise til sine nettsted.
- 19) Kravet om å offentliggjøre beslutninger om tildeling av rettigheter til bruk av frekvenser eller numre kan oppfylles ved at disse beslutningene gjøres offentlig tilgjengelige via et nettsted.
- 20) Samme foretak, for eksempel en kabeloperatør, kan tilby både en elektronisk kommunikasjonstjeneste, som overføring av fjernsynssignaler, og tjenester som ikke omfattes av dette direktiv, som markedsføring av et tilbud om innhold for radio- eller fjernsynssendinger, og dette foretaket kan derfor, i henhold til bestemmelser som ikke inngår i dette direktiv, pålegges ytterligere forpliktelser i forbindelse med sin virksomhet som tilbyder eller distributør av innhold, med forbehold for listen over vilkår oppført i vedlegget til dette direktiv.
- 21) Ved tildeling av rettigheter til bruk av radiofrekvenser eller numre, eller rettigheter til å installere ressurser, kan vedkommende myndigheter underrette foretakene det tildeler slike rettigheter, om relevante vilkår i den generelle tillatelsen.
- 22) Dersom etterspørselen etter radiofrekvenser i et bestemt område overstiger det tilgjengelige tilbudet, bør framgangsmåtene ved tildelingen av slike frekvenser være hensiktsmessige og gi innsyn for å unngå forskjellsbehandling og sikre best mulig utnyttelse av de knappe ressursene.
- 23) Nasjonale reguleringsmyndigheter bør ved fastsettelsen av kriterier for konkurransebaserte eller sammenlignende utvelgingsmetoder påse at målene i artikkel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) oppfylles. Det vil derfor ikke være i strid med dette direktiv dersom anvendelsen av utvelgingskriterier som er objektive, sikrer likebehandling og er rimelige, med sikte på å fremme utvikling av konkurranse, skulle føre til at visse foretak utelukkes fra en konkurransebasert eller sammenlignende utvelgingsmetode for en særskilt radiofrekvens.
- 24) Dersom det på europeisk plan er oppnådd enighet om en harmonisert tildeling av radiofrekvenser til særskilte foretak, bør medlemsstatene være nøye med å gjennomføre slike avtaler ved tildelingen av rettigheter til bruk av radiofrekvenser fra den nasjonale frekvensplan.
- 25) Tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester kan ha behov for en bekreftelse av sine rettigheter i henhold til den generelle tillatelsen med hensyn til samtrafikk og framføringsrettigheter, særlig for å lette forhandlinger med andre regionale eller lokale myndigheter eller med tjenestetilbydere i andre medlemsstater. For dette formål bør de nasjonale reguleringsmyndigheter utferdige erklæringer til foretakene, enten etter anmodning eller som et automatisk svar på en melding gitt i henhold til den generelle tillatelsen. Slike erklæringer bør i seg selv ikke gi grunnlag for krav om rettigheter, og rettigheter i henhold til den generelle tillatelsen, eller bruksrettigheter eller utøvelse av slike rettigheter, bør heller ikke avhenge av en erklæring.
- 26) Dersom foretak anser at deres søknader om rettigheter til å installere ressurser ikke er blitt behandlet i samsvar med prinsippene fastsatt i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), eller dersom slike beslutninger forsinkes unødige, bør foretakene ha rett til å påklage beslutningene eller forsinkelsen av slike beslutninger i samsvar med nevnte direktiv.
- 27) Sanksjonene ved manglende oppfyllelse av vilkårene for den generelle tillatelsen bør stå i forhold til overtredelsen. Bare i unntakstilfeller vil det være rimelig midlertidig å oppheve eller tilbakekalle retten til å tilby elektroniske kommunikasjonstjenester eller retten til å bruke radiofrekvenser eller numre dersom et foretak ikke oppfyller ett eller flere av vilkårene i henhold til den generelle tillatelsen. Dette berører ikke hastetiltak som vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan ha behov for å treffe i tilfelle alvorlige trusler mot offentlig orden, offentlig sikkerhet eller folkehelsen, eller mot andre foretaks økonomiske interesser eller drift. Dette direktiv bør heller ikke berøre eventuelle krav om erstatning i henhold til nasjonal lovgivning som et foretak framsetter overfor et annet foretak.
- 28) Å pålegge tjenestetilbydere rapporterings- og opplysningsplikt kan vise seg å være vanskelig å gjennomføre, både for foretaket og for den nasjonale reguleringsmyndighet. Slike forpliktelser bør derfor være rimelige, objektivt begrunnet og begrenset til det som er strengt nødvendig. Det er ikke nødvendig å kreve systematisk og regelmessig dokumentasjon for at alle vilkår i henhold til den generelle tillatelsen eller tilknyttede bruksrettigheter er oppfylt. Foretakene har rett til å få vite hva opplysningene de bør gi, skal brukes til. Framlegging av opplysninger bør ikke være et vilkår for markedsadgang. For statistikkformål kan det kreves at tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester gir melding når deres virksomhet opphører.

- 29) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes plikt til å gi enhver opplysning som er nødvendig for å forsvare Fellesskapets interesser innenfor rammen av internasjonale avtaler. Dette direktiv bør heller ikke berøre en eventuell rapporteringsplikt i henhold til annen lovgivning, for eksempel konkurranseretten, som ikke er særegen for sektoren for elektronisk kommunikasjon.
- 30) Tilbydere av elektroniske kommunikasjonstjenester kan ilegges administrasjonsgebyrer for å finansiere den nasjonale reguleringsmyndighets arbeid med å forvalte tillatelsesordningen og tildele bruksrettigheter. Slike gebyrer bør begrenses til å dekke de faktiske administrasjonskostnadene forbundet med dette arbeidet. For dette formål bør det sikres innsyn i den nasjonale reguleringsmyndighets inntekter og utgifter ved at det offentliggjøres en årlig rapport som angir den samlede summen av innkrevde gebyrer og påløpte administrasjons kostnader. Dette vil gi foretakene mulighet til å kontrollere at det er samsvar mellom administrasjonskostnader og gebyrer.
- 31) Ordninger for administrasjonsgebyrer bør ikke vri konkurransen eller hindre markedsadgangen. Med en ordning basert på en generell tillatelse vil det ikke lenger være mulig å pålegge de enkelte foretak administrasjonskostnader og dermed gebyrer, unntatt ved tildeling av rettigheter til å bruke numre og radiofrekvenser og rettigheter til å installere ressurser. Alle administrasjonsgebyrer som får anvendelse, bør være i samsvar med prinsippene for en ordning basert på en generell tillatelse. Et eksempel på et rettfærdig og enkelt alternativ til de nevnte kriteriene for gebyrfordeling, et alternativ som sikrer innsyn, kan være en fordelingsnøkkel knyttet til omsetning. Dersom administrasjonsgebyrene er svært lave, kan en fast sats, eller en fast sats kombinert med et element knyttet til omsetning, også være et egnet alternativ.
- 32) I tillegg til administrasjonsgebyrer kan det innkreves avgifter for bruk av radiofrekvenser og numre for å sikre best mulig utnyttelse av slike ressurser. Slike avgifter bør ikke hindre utviklingen av nyskapende tjenester og konkurranse i markedet. Dette direktiv berører ikke det formål avgifter for bruksrettigheter går til. Slike avgifter kan for eksempel gå til finansiering av den del av den nasjonale reguleringsmyndighets virksomhet som ikke kan dekkes av administrasjonsgebyrer. Dersom utvelgingsmetoden bygger på konkurranse eller sammenligning, og avgifter for rettigheter til bruk av radiofrekvenser består helt eller delvis av engangsbeløp, bør betalingsordningen sikre at slike avgifter i praksis ikke fører til at utvelgingen skjer på grunnlag av kriterier som ikke har noe med målet om best mulig utnyttelse av radiofrekvenser å gjøre. Kommisjonen kan med jevne mellomrom offentliggjøre sammenlignende undersøkelser med hensyn til beste praksis ved tildeling av radiofrekvenser, numre eller framføringsrettigheter.
- 33) Medlemsstatene kan ha behov for å endre rettigheter, vilkår, framgangsmåter, gebyrer eller avgifter knyttet til generelle tillatelser og bruksrettigheter dersom dette er objektivt begrunnet. Alle berørte parter bør underrettes om slike endringer i god tid slik at de får tilstrekkelig mulighet til å gi uttrykk for sitt syn på endringene.
- 34) Målet om innsyn krever at tjenestetilbydere, forbrukere og andre berørte parter har lett tilgang til opplysninger om rettigheter, vilkår, framgangsmåter, gebyrer, avgifter og beslutninger som gjelder tilbud av elektroniske kommunikasjonstjenester, rettigheter til bruk av radiofrekvenser og numre, rett til å installere ressurser, nasjonale frekvensplaner og nasjonale nummerplaner. Det er en viktig oppgave for nasjonale reguleringsmyndigheter å stille slike opplysninger til rådighet og ajourføre dem. Dersom slike rettigheter forvaltes på et annet trinn i forvaltningen, bør nasjonale reguleringsmyndigheter bestrebe seg på å opprette en brukervennlig ordning for tilgang til opplysninger om slike rettigheter.
- 35) Kommisjonen bør føre tilsyn med at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte på grunnlag av nasjonale tillatelsesordninger i henhold til dette direktiv.
- 36) For å oppnå at alle deler av de nye rammereglene for sektoren for elektronisk kommunikasjon får anvendelse på samme tidspunkt, er det viktig at innarbeidingen av dette direktiv i nasjonal lovgivning og tilpasningen av gjeldende tillatelser til de nye reglene skjer parallelt. I særlige tilfeller der det forhold at tillatelser som gjelder på det tidspunkt dette direktiv trer i kraft, erstattes med den generelle tillatelsen og individuelle bruksrettigheter i henhold til dette direktiv, vil medføre økte forpliktelse eller begrensede rettigheter for tjenestetilbydere som driver på grunnlag av en gjeldende tillatelse, kan imidlertid medlemsstatene avsette ytterligere ni måneder fra den dato dette direktiv får anvendelse, til å tilpasse slike tillatelser, med mindre dette har uheldige virkninger for andre foretaks rettigheter og forpliktelser.
- 37) Oppheving av et vilkår for tillatelse med hensyn til tilgang til elektroniske kommunikasjonsnett kan i visse tilfeller skape alvorlige vanskeligheter for ett eller flere foretak som har hatt fordel av vilkåret. I slike tilfeller kan Kommisjonen tillate ytterligere overgangsordninger etter anmodning fra en medlemsstat.

38) Ettersom målene for det foreslåtte tiltak, å harmonise og forenkle regler og vilkår for tillatelser for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Mål og virkeområde

1. Målet med dette direktiv er å opprette et indre marked for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester ved å harmonisere og forenkle regler og vilkår for tillatelser for å gjøre det enklere å tilby slike nett og tjenester i hele Fellesskapet.

2. Dette direktiv får anvendelse på tillatelser i forbindelse med tilbud av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv får definisjonene fastsatt i artikkel 2 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) anvendelse.

2. I dette direktiv menes dessuten med:

- a) «generell tillatelse», en rettslig ramme som er fastsatt av medlemsstaten for å sikre rett til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, og som fastlegger forpliktelser som er særegne for sektoren og som kan få anvendelse på alle eller bestemte typer elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester i samsvar med dette direktiv.
- b) «skadelig interferens», interferens som utgjør en fare for en radionavigasjonstjeneste eller andre sikkerhetstjenester, eller som på annen måte alvorlig forringer, hindrer eller gjentatte ganger avbryter en radiokommunikasjonstjeneste som drives i samsvar med gjeldende fellesskapsregler eller nasjonale regler.

Artikkel 3

Generell tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester

1. Medlemsstatene skal sikre adgangen til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, på de vilkår som er fastsatt

i dette direktiv. For dette formål skal medlemsstatene ikke hindre et foretak i å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, med mindre det er nødvendig av grunner nevnt i traktatens artikkel 46 nr. 1.

2. Adgangen til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester kan, med forbehold for de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2 eller bruksrettighetene omhandlet i artikkel 5, bare gjøres betinget av en generell tillatelse. Det kan kreves at det berørte foretak gir en melding, men ikke at det skal innhente et uttrykkelig vedtak eller omfattes av en annen forvaltningsmessig beslutning truffet av den nasjonale reguleringsmyndighet, før rettighetene som følger av tillatelsen, kan utøves. Etter å ha gitt melding dersom det kreves, kan et foretak begynne sin virksomhet, eventuelt med forbehold for bestemmelsene om bruksrettigheter i artikkel 5, 6 og 7.

3. Meldingen omhandlet i nr. 2 skal ikke omfatte mer enn en erklæring fra en juridisk eller fysisk person til den nasjonale reguleringsmyndighet om at vedkommende har til hensikt å begynne å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, og de minsteopplysninger som kreves for at den nasjonale reguleringsmyndighet skal kunne føre et register eller en liste over tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester. Disse opplysningene må begrenses til det som er nødvendig for å identifisere tilbyderer, som foretaksnumre samt kontaktpersoner hos tilbyderer, tilbydere adresse, en kort beskrivelse av nettet eller tjenesten og det planlagte tidspunktet for virksomhetens begynnelse.

Artikkel 4

Liste over rettigheter som minst skal følge av den generelle tillatelsen

1. Foretak som har tillatelse i henhold til artikkel 3, skal ha rett til
 - a) å tilby elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester,
 - b) å få sin søknad om de nødvendige rettigheter til å installere ressurser behandlet i samsvar med artikkel 11 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Dersom slike foretak tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester til allmennheten, skal den generelle tillatelsen også gi dem rett til

- a) å forhandle om samtrafikk med, og eventuelt oppnå tilgang til eller samtrafikk fra, andre tilbydere av offentlig

tilgjengelige kommunikasjonsnett og -tjenester omfattet av en generell tillatelse hvor som helst i Fellesskapet i samsvar med direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet), og vilkårene fastsatt i dette,

- b) å få mulighet til å bli utpekt til å tilby ulike elementer av en leveringspliktig tjeneste og/eller til å dekke ulike deler av en medlemsstats territorium i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og bruksrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester)⁽¹⁾.

Artikkel 5

Rettigheter til bruk av radiofrekvenser og numre

1. Dersom det er mulig, og særlig dersom faren for skadelig interferens er ubetydelig, skal medlemsstatene ikke gjøre bruk av radiofrekvenser betinget av tildeling av individuelle bruksrettigheter, men innta vilkårene for bruk av slike radiofrekvenser i den generelle tillatelsen.

2. Dersom det er nødvendig å tildele individuelle rettigheter til bruk av radiofrekvenser og numre, skal medlemsstatene etter anmodning tildele slike rettigheter til ethvert foretak som tilbyr eller bruker nett eller tjenester i henhold til den generelle tillatelsen, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 6 og 7 og artikkel 11 nr. 1 bokstav c) i dette direktiv og eventuelle andre regler som sikrer effektiv utnyttelse av disse ressursene i samsvar med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Med forbehold for særlige kriterier og framgangsmåter vedtatt av medlemsstatene for å tildele rettigheter til bruk av radiofrekvenser til tilbydere av innholdstjenester for radio eller fjernsyn, med sikte på å forfølge mål av allmenn interesse i samsvar med fellesskapsretten, skal tildeling av slike bruksrettigheter skje etter åpne framgangsmåter som sikrer innsyn og likebehandling. Ved tildeling av bruksrettigheter skal medlemsstatene angi om rettighetene kan overdras på initiativ fra rettighetshaveren, og på hvilke vilkår når det gjelder radiofrekvenser, i samsvar med artikkel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Dersom en medlemsstat tildeler bruksrettigheter for et begrenset tidsrom, skal varigheten være hensiktsmessig for den tjenesten det gjelder.

3. Beslutninger om bruksrettigheter skal treffes, meddeles og offentliggjøres så snart som mulig etter at den nasjonale reguleringsmyndighet har mottatt en fullstendig søknad, innen tre uker med hensyn til numre som er avsatt for særskilte formål i den nasjonale nummerplanen, og innen seks uker med hensyn til radiofrekvenser som er avsatt for særskilte formål i

den nasjonale frekvensplanen. Sistnevnte tidsfrist berører ikke gjeldende internasjonale avtaler om bruk av radiofrekvenser eller satellittbaneposisjoner.

4. Dersom det, etter samråd med de berørte parter i samsvar med artikkel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), er blitt besluttet at rettigheter til bruk av numre av usedvanlig økonomisk verdi skal tildeles gjennom konkurransebaserte eller sammenlignende utvelgingsmetoder, kan medlemsstatene forlenge det lengste tidsrommet på tre uker med inntil tre uker.

Artikkel 7 får anvendelse på konkurransebaserte eller sammenlignende utvelgingsmetoder for radiofrekvenser.

5. Medlemsstatene skal ikke begrense antallet bruksrettigheter som tildeles, unntatt dersom det er nødvendig for å sikre effektiv bruk av radiofrekvenser i samsvar med artikkel 7.

Artikkel 6

Vilkår knyttet til den generelle tillatelsen og til rettigheter til bruk av radiofrekvenser og numre samt særlige forpliktelser

1. Den generelle tillatelsen til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester og rettigheter til bruk av radiofrekvenser og numre kan bare underlegges vilkårene oppført i del A, B og C av vedlegget. Slike vilkår skal være objektivt begrunnet i forhold til nettet eller tjenesten det gjelder, og sikre likebehandling, rimelighet og innsyn.

2. Særlige forpliktelser som kan pålegges tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester i henhold til artikkel 5 nr. 1 og 2 og artikkel 6 og 8 i direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet) og artikkel 16, 17, 18 og 19 i direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester), eller den som er utpekt til å tilby leveringspliktige tjenester i henhold til nevnte direktiv, skal rettslig sett holdes atskilt fra rettigheter og forpliktelser i henhold til den generelle tillatelsen. For å sikre foretakene innsyn skal kriteriene og framgangsmåtene for å pålegge det enkelte foretak slike særlige forpliktelser være angitt i den generelle tillatelsen.

3. Den generelle tillatelsen skal bare inneholde vilkår som er særegne for den berørte sektoren og er angitt i del A av vedlegget, og skal ikke inneholde vilkår som allerede gjelder for foretakene i kraft av annen nasjonal lovgivning.

4. Medlemsstatene skal ikke gjenta de vilkår som gjelder for den generelle tillatelsen når de tildeler rettigheter til bruk av radiofrekvenser eller numre.

⁽⁸⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51.

*Artikkel 7***Framgangsmåte for å begrense antallet bruksrettigheter som skal tildeles for radiofrekvenser**

1. Dersom en medlemsstat overveier om den skal begrense antallet bruksrettigheter som skal tildeles for radiofrekvenser, skal den blant annet:

- a) ta tilbørlig hensyn til behovet for å sikre brukerne flest mulige fordeler og for å fremme utvikling av konkurranse,
- b) gi alle berørte parter, herunder brukere og forbrukere, mulighet til å uttrykke sitt syn på eventuelle begrensninger i samsvar med artikkel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet),
- c) offentliggjøre ethvert vedtak om å begrense tildelingen av bruksrettigheter og angi begrunnelsen for vedtaket,
- d) etter å ha fastsatt framgangsmåten, innby til søknader om bruksrettigheter, og
- e) vurdere begrensningene på nytt med jevne mellomrom eller etter en rimelig anmodning fra berørte foretak.

2. Dersom en medlemsstat fastslår at ytterligere rettigheter til bruk av radiofrekvenser kan tildeles, skal den offentliggjøre dette og innby til søknader om slike rettigheter.

3. Dersom det er behov for å begrense tildelingen av rettigheter til bruk av radiofrekvenser, skal medlemsstatene tildele slike rettigheter på grunnlag av utvelgingskriterier som skal være objektive, sikre innsyn og likebehandling og være rimelige. Slike utvelgingskriterier må ta behørig hensyn til oppfyllelsen av målene i artikkel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

4. Dersom det skal benyttes konkurransebaserte eller sammenlignende utvelgingsmetoder, kan medlemsstatene forlenge det lengste tidsrommet på seks uker nevnt i artikkel 5 nr. 3, i den grad det er nødvendig for å sikre at slike metoder er rettferdige, rimelige, åpne og sikrer innsyn for alle berørte parter, men ikke med mer enn åtte måneder.

Disse tidsbegrensningene berører ikke gjeldende internasjonale avtaler om bruk av radiofrekvenser og satellittsamordning.

5. Denne artikkel berører ikke overdragelse av rettigheter til bruk av radiofrekvenser i samsvar med artikkel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

*Artikkel 8***Harmonisert tildeling av radiofrekvenser**

Dersom bruken av radiofrekvenser er harmonisert, det er enighet om vilkår og framgangsmåter for tilgang og foretakene

som skal tildeles radiofrekvensene, er valgt ut i samsvar med internasjonale avtaler og fellesskapsregler, skal medlemsstatene tildele rettighet til bruk av slike radiofrekvenser i samsvar med dette. Under forutsetning av at alle nasjonale vilkår knyttet til rettigheten til bruk av de berørte radiofrekvensene er oppfylt og det er benyttet en felles utvelgingsmetode, skal medlemsstatene ikke fastsette ytterligere vilkår, tilleggs-kriterier eller metoder som ville begrense, endre eller forsinke en riktig gjennomføring av den felles tildelingen av slike radiofrekvenser.

*Artikkel 9***Erklæringer avgitt for å gjøre det lettere å utøve rettigheter til å installere ressurser og rettigheter til samtrafikk**

Etter anmodning fra et foretak skal nasjonale reguleringsmyndigheter innen en uke utstede standardiserte erklæringer som bekrefter, dersom det er tilfellet, at foretaket har gitt melding i henhold til artikkel 3 nr. 2, og som gir nærmere opplysninger om under hvilke omstendigheter ethvert foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester i henhold til den generelle tillatelsen, har rett til å søke om rettigheter til å installere ressurser, forhandle om samtrafikk og/eller oppnå tilgang eller samtrafikk, med sikte på å gjøre det lettere å utøve disse rettighetene, for eksempel i forhold til andre trinn i forvaltningen eller andre foretak. Dersom det er hensiktsmessig, kan slike erklæringer også utstedes som et automatisk svar på meldingen omhandlet i artikkel 3 nr. 2.

*Artikkel 10***Oppfyllelse av vilkårene for den generelle tillatelsen eller for bruksrettigheter samt av særlige forpliktelser**

1. Nasjonale reguleringsmyndigheter kan i samsvar med artikkel 11 kreve at foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester omfattet av den generelle tillatelsen, eller har rettigheter til bruk av radiofrekvenser eller numre, skal gi de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for den generelle tillatelsen eller bruksrettigheter, eller de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, er oppfylt.

2. Dersom en nasjonal reguleringsmyndighet fastslår at et foretak ikke overholder ett eller flere av vilkårene for den generelle tillatelsen eller én eller flere bruksrettigheter eller de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, skal den underrette foretaket om dette og gi foretaket rimelig mulighet til å fremme sine synspunkter eller bringe forholdet i orden innen

- én måned etter underretningen, eller
- en kortere tidsfrist avtalt med foretaket eller fastsatt av den nasjonale reguleringsmyndighet dersom det gjelder gjentatte brudd, eller

– en lengre frist fastsatt av den nasjonale reguleringsmyndighet.

3. Dersom det berørte foretak ikke bringer forholdet i orden innen tidsfristen angitt i nr. 2, skal vedkommende myndighet treffe hensiktsmessige og rimelige tiltak med sikte på å sikre at vilkårene overholdes. Medlemsstatene kan i denne forbindelse bemyndige vedkommende myndigheter til å iverksette økonomiske sanksjoner dersom det er hensiktsmessig. Det berørte foretak skal underrettes om tiltakene og begrunnelsen for dem innen én uke etter at de er truffet, og foretaket skal gis en rimelig frist til å rette seg etter tiltaket.

4. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2 og 3 kan medlemsstatene bemyndige vedkommende myndighet til ved behov å iverksette økonomiske sanksjoner overfor foretak som ikke har gitt opplysninger i samsvar med forpliktelsene de er pålagt i henhold til artikkel 11 nr. 1 bokstav a) eller b) i dette direktiv, eller artikkel 9 i direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet), innen en rimelig tidsfrist fastsatt av den nasjonale reguleringsmyndighet.

5. Ved alvorlige og gjentatte tilfeller av manglende overholdelse av vilkårene for den generelle tillatelsen, bruksrettigheter eller de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, og dersom tiltak beregnet på å sikre at vilkårene overholdes, som nevnt i nr. 3 i denne artikkel, ikke har ført fram, kan nasjonale reguleringsmyndigheter hindre et foretak i å fortsette å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, eller midlertidig oppheve eller tilbakekalle bruksrettigheter.

6. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2, 3 og 5 kan vedkommende myndighet, dersom den har bevis for manglende overholdelse av vilkårene for den generelle tillatelsen, bruksrettigheter eller de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2 og det utgjør en umiddelbar og alvorlig trussel mot offentlig orden, offentlig sikkerhet eller folkehelsen, eller vil skape alvorlige økonomiske eller driftsmessige problemer for andre tilbydere eller brukere av elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, treffe midlertidige hastetiltak for å avhjelpe situasjonen før den treffer endelig beslutning. Det berørte foretak skal deretter gis en rimelig mulighet til å fremme sine synspunkter og foreslå løsninger. Dersom det er hensiktsmessig, kan vedkommende myndighet bekrefte de midlertidige tiltakene.

7. Foretak skal ha rett til å påklage tiltak truffet i henhold til denne artikkel etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikkel 11

Opplysninger som kreves i forbindelse med den generelle tillatelsen, bruksrettigheter og de særlige forpliktelsene

1. Med forbehold for opplysnings- og rapporteringsplikt i henhold til annen nasjonal lovgivning enn den generelle

tillatelsen, kan nasjonale reguleringsmyndigheter bare kreve at foretak gir opplysninger i forbindelse med den generelle tillatelsen, bruksrettigheter eller de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, som står i forhold til formålet og er objektivt begrunnet, for

- a) å kunne kontrollere, systematisk eller i konkrete tilfeller, at vilkår nr. 1 og 2 i del A, vilkår nr. 6 i del B og vilkår nr. 7 i del C i vedlegget samt de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2 er oppfylt,
- b) i konkrete tilfeller å kunne kontrollere at vilkårene fastsatt i vedlegget er oppfylt dersom det innkommer en klage, eller dersom den nasjonale reguleringsmyndighet har andre grunner til å tro at et vilkår ikke er oppfylt, eller i tilfelle den nasjonale reguleringsmyndighet foretar en undersøkelse på eget initiativ,
- c) framgangsmåter for og vurdering av anmodninger om tildeling av bruksrettigheter,
- d) offentliggjøring av sammenlignende oversikter over tjenestenes kvalitet og pris til fordel for forbrukerne,
- e) klart definerte statistikkformål,
- f) markedsanalyser som nevnt i direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet) eller direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).

Opplysningene omhandlet i bokstav a), b), d), e) og f) i første ledd kan ikke kreves framlagt forut for eller som vilkår for markedsadgang.

2. Dersom nasjonale reguleringsmyndigheter krever at foretak skal gi opplysninger omhandlet i nr. 1, skal de underrette foretakene om hva disse opplysningene skal brukes til.

Artikkel 12

Administrasjonsgebyrer

1. Administrasjonsgebyrer ilagt foretak som tilbyr en tjeneste eller et nett i henhold til den generelle tillatelsen, eller er tildelt bruksrettighet, skal

- a) til sammen dekke bare administrasjonskostnader som vil påløpe i forbindelse med forvaltning, kontroll og håndheving av den generelle tillatelsesordningen, bruksrettigheter og de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, som kan omfatte kostnader ved internasjonalt samarbeid, harmonisering og standardisering, markedsanalyser, kontroll med overholdelse og annen markedskontroll samt reguleringsarbeid som omfatter utarbeiding og håndheving av avledet regelverk og forvaltningsvedtak, for eksempel vedtak om tilgang og samtrafikk, og

b) ilegges det enkelte foretak på en objektiv måte som sikrer innsyn og rimelighet, slik at ytterligere administrasjonskostnader og tilhørende gebyrer blir så lave som mulig.

2. Dersom nasjonale reguleringsmyndigheter ilegger administrasjonsgebyrer, skal de offentliggjøre en årlig oversikt over sine administrasjonskostnader og den samlede summen av innkrevde gebyrer. På grunnlag av differansen mellom summen av gebyrene og administrasjonskostnadene skal det foretas passende justeringer.

Artikkel 13

Avgifter for bruksrettigheter og rettigheter til å installere ressurser

Medlemsstatene kan gi vedkommende myndighet lov til å ilegge avgifter for rettigheter til bruk av radiofrekvenser eller numre, eller rettigheter til å installere ressurser på, over eller under offentlig eller privat eiendom, for på den måten å ivareta behovet for å sikre best mulig utnyttelse av slike ressurser. Medlemsstatene skal påse at slike avgifter er objektivt begrunnet, sikrer innsyn og likebehandling og står i forhold til det påtenkte formål, og skal ta hensyn til målene i artikkel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikkel 14

Endring av rettigheter og forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sikre at rettigheter, vilkår og framgangsmåter i forbindelse med generelle tillatelser, bruksrettigheter eller rettigheter til å installere ressurser kan endres bare i objektivt begrunnede tilfeller og på en måte som sikrer rimelighet. Det skal på hensiktsmessig måte underrettes om planlagte endringer, og berørte parter, herunder brukere og forbrukere, skal gis en tilstrekkelig frist til å komme med sine synspunkter på de foreslåtte endringene, som bortsett fra i unntakstilfeller skal være minst fire uker.

2. Medlemsstatene skal ikke begrense eller tilbakekalle rettigheter til å installere ressurser før utløpet av det tidsrommet de er tildelt for, med mindre det er begrunnet og eventuelt skjer i samsvar med relevante nasjonale bestemmelser om kompensasjon for bortfall av rettigheter.

Artikkel 15

Offentliggjøring av opplysninger

1. Medlemsstatene skal sørge for at alle relevante opplysninger om rettigheter, vilkår, framgangsmåter, gebyrer, avgifter og beslutninger i forbindelse med generelle tillatelser og bruksrettigheter offentliggjøres og ajourføres på en hensiktsmessig måte slik at alle berørte parter har lett tilgang til disse opplysningene.

2. Dersom opplysningene omhandlet i nr. 1, særlig opplysninger om framgangsmåter og vilkår for rettigheter til å installere ressurser, er tilgjengelige på ulike trinn i forvaltningen, skal den nasjonale reguleringsmyndighet, idet den tar hensyn til kostnadene det medfører, gjøre alle rimelige anstrengelser for å lage en brukervennlig oversikt over alle slike opplysninger, herunder opplysninger om de berørte trinn i forvaltningen og ansvarlige myndigheter, for å gjøre det enklere å fremme søknader om rettigheter til å installere ressurser.

Artikkel 16

Framgangsmåter ved ny vurdering

Kommisjonen skal jevnlig vurdere hvordan de nasjonale tillatelsesordningene virker og hvordan det tverrnasjonale tjenestetilbud innenfor Fellesskapet utvikler seg, og skal framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om dette, første gang senest tre år etter den dato dette direktiv får anvendelse som angitt i artikkel 18 nr. 1 annet ledd. For dette formål kan Kommisjonen anmode medlemsstatene om opplysninger, som skal gis uten utilbørlig forsinkelse.

Artikkel 17

Gjeldende tillatelser

1. Medlemsstatene skal tilpasse tillatelser som allerede gjelder ved dette direktivs ikrafttredelse, til bestemmelsene i dette direktiv senest den dato dette direktiv får anvendelse, som angitt i artikkel 18 nr. 1 annet ledd.

2. Dersom anvendelsen av nr. 1 medfører en innskrenkning av rettigheter eller en utvidelse av forpliktelser i henhold til tillatelser som allerede gjelder, kan medlemsstatene forlenge gyldigheten for disse rettighetene eller forpliktelsene med høyst ni måneder regnet fra anvendelsesdatoen omhandlet i artikkel 18 nr. 1 annet ledd, forutsatt at andre foretaks rettigheter i henhold til fellesskapsretten ikke påvirkes av dette. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike forlengelser og begrunne dem.

3. Dersom vedkommende medlemsstat kan bevise at opphevingen av et tillatelsesvilkår som gjelder tilgang til elektroniske kommunikasjonsnett, og som gjaldt før ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv, skaper uforholdsmessig store problemer for foretak som har hatt fordel av pålagt tilgang til et annet nett, og dersom det ikke er mulig for disse foretakene å forhandle fram nye avtaler på rimelige kommersielle vilkår før anvendelsesdatoen omhandlet i artikkel 18 nr. 1 annet ledd, kan medlemsstaten anmode om en midlertidig forlengelse av det eller de aktuelle vilkår. Slike anmodninger skal framsettes senest innen anvendelsesdatoen omhandlet i artikkel 18 nr. 1

annet ledd og skal angi på hvilke(t) vilkår og for hvilket tidsrom forlengelsen det anmodes om, skal gjelde.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om begrunnelsen for å anmode om forlengelse. Kommisjonen skal vurdere anmodningen, idet den tar hensyn til den særlige situasjonen i vedkommende medlemsstat og i det/de berørte foretak samt behovet for å sikre ensartede regler på fellesskapsplan. Den skal treffe en beslutning om hvorvidt den skal etterkomme eller avslå anmodningen, og, dersom den beslutter å etterkomme anmodningen, om omfanget og varigheten av forlengelsen som innvilges. Kommisjonen skal underrette vedkommende medlemsstat om sin beslutning innen seks måneder etter at søknaden om forlengelse er mottatt. Slike beslutninger skal kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 18

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 24. juli 2003 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 25. juli 2003.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, og til eventuelle senere endringer av disse bestemmelser.

Artikkel 19

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 7. mars 2002.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

J. C. APARICIO

Formann

VEDLEGG

Vilkårene oppført i dette vedlegg utgjør en uttømmende liste over de vilkår som kan knyttes til generelle tillatelser (del A), rettigheter til bruk av radiofrekvenser (del B) og rettigheter til bruk av numre (del C), som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 og artikkel 11 nr. 1 bokstav a).

A. Vilkår som kan knyttes til en generell tillatelse

1. Økonomiske bidrag til finansieringen av den leveringspliktige tjenesten i samsvar med direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
2. Administrasjonsgebyrer i samsvar med artikkel 12 i dette direktiv.
3. Samtrafikkvegne mellom tjenester og samtrafikk mellom nett i samsvar med direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet).
4. Sluttbrukeres tilgang til numre fra nasjonal nummerplan, herunder vilkår i samsvar med direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
5. Miljøkrav og krav i forbindelse med by- og arealplanlegging samt krav og vilkår knyttet til innvilging av tilgang til eller bruk av offentlig eller privat eiendom og vilkår knyttet til samlokalisering og felles bruk av ressurser i samsvar med direktiv 2002/22/EF (rammedirektivet), samt eventuelle økonomiske eller tekniske garantier som er nødvendige for å sikre at infrastrukturarbeider utføres på en tilfredsstillende måte.
6. Formidlingsplikt («must carry») i samsvar med direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
7. Vern av personopplysninger og personvern som er særegent for sektoren for elektronisk kommunikasjon i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 97/66/EF av 15. desember 1997 om behandling av personopplysninger og vern av privatlivets fred innen telekommunikasjonssektoren⁽¹⁾.
8. Regler for forbrukervern som er særegne for sektoren for elektronisk kommunikasjon, herunder vilkår i samsvar med direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
9. Begrensninger med hensyn til overføring av ulovlig innhold, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked⁽²⁾, og begrensninger med hensyn til overføring av skadelig innhold, i samsvar med artikkel 2a nr. 2 i rådsdirektiv 89/552/EØF av 3. oktober 1989 om samordning av visse bestemmelser om utøvelse av fjernsynsvirksomhet, fastsatt ved lov eller forskrift i medlemsstatene⁽³⁾.
10. Opplysninger som skal gis etter en framgangsmåte for melding i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i dette direktiv og for andre formål som angitt i artikkel 11 i dette direktiv.
11. Vedkommende nasjonale myndigheters mulighet for lovlig avlytting i samsvar med direktiv 97/66/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁴⁾.
12. Vilkår for bruk under store katastrofer for å sikre kommunikasjon mellom nødmeldingstjenester og myndigheter og for kringkasting til allmennheten.
13. Tiltak med sikte på å begrense allmennhetens eksponering for elektromagnetiske felt forårsaket av elektroniske kommunikasjonsnett, i samsvar med fellesskapsretten.
14. Andre tilgangsforsiktelser enn dem som er omhandlet i artikkel 6 nr. 2 i dette direktiv, og som får anvendelse på foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, i samsvar med direktiv 2002/21/EF (tilgangsdirektivet).

⁽¹⁾ EFT L 24 av 30.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 298 av 17.10.1989, s. 23. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 97/36/EF (EFT L 202 av 30.7.1997, s. 60).

⁽⁴⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

15. Opprettholdelse av offentlige kommunikasjonsnetts integritet i samsvar med direktiv 2002/19/EF (tilgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester), herunder gjennom vilkår for å hindre elektromagnetisk interferens mellom elektroniske kommunikasjonsnett og/eller tjenester i samsvar med rådsdirektiv 89/336/EØF av 3. mai 1989 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽¹⁾.
 16. Sikring av offentlige nett mot ulovlig tilgang i samsvar med direktiv 97/66/EF.
 17. Vilkår for bruk av radiofrekvenser, i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i direktiv 1999/5/EF, dersom slik bruk ikke er gjort betinget av tildeling av individuelle bruksrettigheter i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i dette direktiv.
 18. Tiltak utformet for å sikre samsvar med standarder og/eller spesifikasjoner omhandlet i artikkel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
- B. Vilkår som kan knyttes til rettigheter til bruk av radiofrekvenser**
1. Angivelse av tjeneste, nettype eller teknisk løsning som rettighetene til bruk av frekvensen er tildelt for, herunder eventuelt om en frekvens brukes utelukkende til overføring av særskilt innhold eller særskilte audiovisuelle tjenester.
 2. Effektiv og kyndig utnyttelse av frekvenser i samsvar med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), herunder eventuelt krav til dekning.
 3. Tekniske og driftsmessige vilkår som er nødvendige for å unngå skadelig interferens og for å begrense allmennhetens eksponering for elektromagnetiske felt, dersom slike vilkår atskiller seg fra dem som inngår i den generelle tillatelsen.
 4. Lengste varighet i samsvar med artikkel 5 i dette direktiv, med forbehold for eventuelle endringer i nasjonal frekvensplan.
 5. Overdragelse av rettigheter på initiativ fra rettighetshaveren og vilkår for slik overdragelse i samsvar med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
 6. Avgifter for bruksrettigheter i samsvar med artikkel 13 i dette direktiv.
 7. Forpliktelse som foretaket som får bruksrettigheten, har påtatt seg i henhold til en konkurransebasert eller sammenlignende utvelgelsesmetode.
 8. Forpliktelse i henhold til relevante internasjonale avtaler om bruk av frekvenser.
- C. Vilkår som kan knyttes til rettigheter til bruk av numre**
1. Angivelse av tjenesten som nummeret skal brukes til, herunder eventuelle krav knyttet til levering av tjenesten.
 2. Effektiv og kyndig utnyttelse av numre i samsvar med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
 3. Krav med hensyn til nummeroverførbarhet i samsvar med direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
 4. Forpliktelse til å stille opplysninger i offentlige abonnementskataloger til rådighet i henhold til artikkel 5 og 25 i direktiv 2002/22/EF (direktivet om leveringspliktige tjenester).
 5. Lengste varighet i samsvar med artikkel 5 i dette direktiv, med forbehold for eventuelle endringer i nasjonal nummerplan.
 6. Overdragelse av rettigheter på initiativ fra rettighetshaveren og vilkår for slik overdragelse i samsvar med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
 7. Avgifter for bruksrettigheter i samsvar med artikkel 13 i dette direktiv.
 8. Forpliktelse som foretaket som får bruksrettigheten, har påtatt seg i henhold til en konkurransebasert eller sammenlignende utvelgelsesmetode.
 9. Forpliktelse i henhold til relevante internasjonale avtaler om bruk av numre.

⁽¹⁾ EFT L 139 av 23.5.1989, s. 19. Direktivet sist endret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 av 30.8.1993, s. 1).